

Προς τους Επικριτές

Με την ευκαιρία του προγράμματος Master «Η νέα φαρμακευτική με υγεία και ευημερία» που διοργανώθηκε από το Τμήμα Φαρμακευτικής του Πανεπιστημίου της Πίζας, το οποίο παρέχει εξειδικευμένες πληροφορίες σχετικά με "καλλυντικά, ομοιοπαθητικά φάρμακα, προϊόντα για την εναλλακτική ιατρική, φυτοφάρμακα και την εμπορία της υγείας" οι επικριτές ζύπνησαν. Την κατηγορία ξεκίνησε ο κ. Marco Malvaldi, μυθιστοριογράφος, δοκιμογράφος διεθνώς γνωστός, καθώς και ερευνητικός χημικός στο Τμήμα Χημείας και Βιομηχανικής Χημείας του Πανεπιστημίου της Πίζας. Αυτός θεωρεί την ομοιοπαθητική: ιατρική του "γλυκού νερού".

Προσωπικά πιστεύω ότι οι αποτιμήσεις θα πρέπει να βασίζονται σε εμπειρικές έρευνες, εάν δεν θέλουμε να διατρέξουν τον κίνδυνο να καταστούν απλές πράξεις πίστης θετικές ή αρνητικές. Έτσι, για άλλη μια φορά η κριτική βασίζεται σε πεποιθήσεις που αγνοούν συγκεκριμένες κλινικές παρατηρήσεις τροφοδοτώντας έναν φαύλο κύκλο που ενισχύει τις διαφορές αντί να τις αμβλύνει.

Είναι σίγουρα γεγονός ότι η επίσημη ιατρική των δύο τελευταίων αιώνων, δηλαδή από την εποχή που ο Χάνεμαν διατύπωσε τις αρχές της ομοιοπαθητικής, έχει σημειώσει τεράστια πρόοδο χάρη στις εξελίξεις στην επιστημονική έρευνα, ενώ η ομοιοπαθητική βρίσκεται ακόμα στην αρχική διατύπωση του Χάνεμαν. Ο Marco Malvaldi είπε ότι στο Πανεπιστήμιο δεν θα πρέπει να διδάσκεται μια παράλογη επιστήμη, όπως είναι η ομοιοπαθητική, η οποία δεν έχει καμία επιστημονική βάση, και γι' αυτό είναι ξένη προς την επιστήμη. Περιέργως, στις ανακαλύψεις αυτής ακριβώς της επιστήμης έχει οδηγηθεί η εξελισσόμενη ιατρική κουλτούρα. Θα μπορούσε μόνο να επικαλεστεί κανείς ότι η εξέλιξη της ιατρικής κουλτούρας δεν είναι μια γραμμική διαδικασία στην οποία οι βασικές αρχές άλλαζαν και αλλάζουν, αλλά ότι είναι το πλαίσιο για την αξιολόγηση των φυσιολογικών διαδικασιών ή για την λειτουργία των οργάνων, που σταδιακά προχωράει και εμπλουτίζεται με τα χρόνια. Αυτό που σήμερα φαίνεται ασήμαντο ίσως να μην είναι έτσι αύριο και η καταγραφή των ανεπιθύμητων παρενεργειών των θεραπειών που θεωρούνταν αποδοτικές (βλέπε χρήση των κορτιζονούχων, αντιβιοτικών και άλλων) απαιτούν μια διόρθωση της πορείας η οποία δεν είχε προβλεφθεί και η οποία δεν είναι προβλέψιμη. Επειδή ακριβώς η επιστήμη δεν προσφέρει οριστικές βεβαιότητες. Αλλά αν δεν προσφέρει οριστικές βεβαιότητες, τότε η απόρριψη των εναλλακτικών μεθόδων δεν μπορεί να βασίζεται στο γεγονός ότι αυτές οι μέθοδοι είναι περισσότερο ή λιγότερο απομακρυσμένες από τις επιστημονικές διαδικασίες σε σύγκριση με την συμβατική ιατρική.

Στην ανθρώπινη ιστορία το «επιστημονικό κατεστημένο» πολλές φορές ήρθε σε αντίθεση με τις νέες ανακαλύψεις και καθυστέρησε την αξιοποίησή τους. Όταν αυτοί οι κριτικοί επικαλούνται την "επιστημονική μαρτυρία" δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να επικαλούνται τις πεποιθήσεις που κυριαρχούν στην συγκεκριμένη εποχή. Αλλά κάθε αληθινή ανακάλυψη περιέχει πολλά καινούργια στοιχεία τα οποία η επιστήμη θα εγκρίνει πολύ αργότερα. Κάθε ανακάλυψη προηγείται της εποχής της και πολλές φορές κατά πολλούς αιώνες. Το ίδιο συμβαίνει και με την ομοιοπαθητική.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι όταν ο Γαλιλαίος διακήρυξε ότι η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο ήρθε σε αντίθεση με την κοινή εμπειρία. Η αλήθεια για την ομοιοπαθητική πιθανότατα θα είναι εξίσου επαναστατική.

Έτσι, όταν επικρίνουν την ομοιοπαθητική και τις βασικές αρχές της, δεν πρέπει να ξεχνούν δύο πράγματα:

- 1) Ότι η ομοιοπαθητική, όταν εφαρμόζεται με τον σωστό τρόπο, θεραπεύει ριζικά, χωρίς παρενέργειες, τόσο τις οξείες όσο και τις χρόνιες παθήσεις.
- 2) Ότι έχει επιβιώσει για πάνω από δύο αιώνες και κερδίζει συνεχώς έδαφος, παρά την σκληρή πολεμική.

Οι επικριτές πρέπει να γνωρίζουν ότι σε όλες τις ασθένειες, οξείες ή χρόνιες, αυτό που διαταράσσεται από την αρχή δεν είναι το υλικό σώμα, αλλά η δυναμική ισορροπία του σώματος. Ότι οι επιβλαβείς παράγοντες διαταράσσουν το σώμα όχι με υλικό-χημικό τρόπο, αλλά δυναμικά. Σύμφωνα με αυτήν την παραδοχή η ομοιοπαθητική μετακινεί το πεδίο της θεραπευτικής δράσης της από το υλικό σώμα στο δυναμικό, το οποίο βρίσκεται πέρα από το υλικό των οργάνων του σώματος.

Ο ιατρός εάν θέλει πραγματικά να είναι θεραπευτής πρέπει να χρησιμοποιεί ενεργειακά φάρμακα, τα οποία έχουν την δυνατότητα να επηρεάσουν αυτό το δυναμικό πεδίο.

Οι ομοιοπαθητικοί ισχυρίζονται ότι η πραγματική αιτία της νόσου δεν οφείλεται στην προσβολή του οργανισμού από έναν παθογόνο παράγοντα, αλλά οφείλεται σε εγγενή αδυναμία του μηχανισμού άμυνας του σώματος που μειώνει την ικανότητα να αντιμετωπίσει και να εξουδετερώσει τον επιβλαβή παράγοντα. Κατά συνέπεια, μέσω του ομοιοπαθητικού φαρμάκου ενισχύεται ο μηχανισμός άμυνας του οργανισμού, ώστε να μπορεί να εξουδετερώσει τον παθογόνο παράγοντα.

Η ομοιοπαθητική στην μακράιωνη ιστορία της έχει κατηγορηθεί από εκείνους οι οποίοι θα ζημιωθούν εάν αναγνωριστεί η αποτελεσματικότητά της. Το βασικό τους επιχείρημα είναι ότι τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται με την ομοιοπαθητική θεραπεία δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα φαινόμενο placebo. Οι ομοιοπαθητικοί, ωστόσο, έχουν τα καλύτερα αποτελέσματα στην παιδιατρική και στην κτηνιατρική, δηλαδή σε περιπτώσεις όπου η αυθυποβολή είναι προφανώς δύσκολη.

Η μεγάλη παρανόηση που υπήρχε μέχρι σήμερα οφείλεται στο γεγονός ότι η συμβατική ιατρική και η ομοιοπαθητική ιατρική δεν κατάφεραν να αποκτήσουν μια πραγματική και ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη κατανόησης μεταξύ των δύο μερών και την αδυναμία να κατανοήσουν ότι η μια θεραπευτική μέθοδος δεν μπορεί να εισέλθει στο πεδίο της άλλης και ως εκ τούτου, αυτές οι δύο μέθοδοι θεραπείας είναι στην πραγματικότητα συμπληρωματικές και όχι ανταγωνιστικές.

Λέω στους επικριτές να χρησιμοποιήσουν την ενέργειά τους σε δημιουργικά πράγματα και να μην καταδικάζουν την κάθε θεραπευτική επιστήμη, και συγκεκριμένα την ομοιοπαθητική, από την στιγμή που αγνοούν την μέθοδό της.

Συμβουλεύω αυτούς τους επικριτές να έρθουν πιο κοντά στην ομοιοπαθητική ίσως για να πειραματιστούν με την μέθοδο, ή ακόμα και για να θεραπευθούν – εάν φυσικά πάσχουν – και μετά την ομοιοπαθητική θεραπεία θα είναι σίγουρα περισσότερο περίεργοι και λιγότερο κακόβουλοι. Είναι γνωστό ότι από άποψη αξιολόγησης, το να είναι περίεργοι είναι λιγότερο σοβαρό από το να είναι κακόβουλοι.

Ως εκπρόσωπος αυτού του Σεμιναρίου Master, ως λέκτορας της ομοιοπαθητικής, θέλω να ευχαριστήσω τον κοσμήτορα του τμήματος Φαρμακευτικής του Πανεπιστημίου της Πίζας, καθηγητή Federico Da Settimo, διευθυντή του Master, για την ευκαιρία που μου έδωσε να εξηγήσω επιστημονικά την μέθοδο που χρησιμοποιείται και τα αποτελέσματα από τις πιο αντιπροσωπευτικές κλινικές μελέτες, ώστε να καταδειχθεί η αποτελεσματικότητα των ομοιοπαθητικών φαρμάκων. Θα παρουσιαστούν βιντεοσκοπημένες περιπτώσεις όπου οι ασθενείς μαρτυρούν την θεραπεία τους.

Και για να τελειώσω:

Η θεραπεία με την ομοιοπαθητική έχει δύο πλεονεκτήματα:

- α) Οι άνθρωποι αρρωσταίνουν λιγότερο επειδή το ομοιοπαθητικό φάρμακο ενισχύει τον μηχανισμό άμυνας του οργανισμού.
- β) Μείωση των εξόδων για την υγεία, καθώς η τιμή των φαρμάκων είναι χαμηλή.

Δρ Ιωάννης Κωνσταντός

Unicist Ιατρός Ομοιοπαθητικός

Διευθυντής της Διεθνούς Ακαδημίας Κλασσικής Ομοιοπαθητικής "Πιερία" Πίζα

Η Ακαδημία είναι αναγνωρισμένη για τους ιατρούς από την περιφέρεια της Τοσκάνης

Πίζα 04/06/2016